

[Rager.]

når der stilles et sådant forslag, er det naturligt for udvalget at spørge: hvad vil en sådan forhøjelse kunne indbringe? Det kunne sikkert være klareret fra den ene dag til den anden. Jeg vil mene, at når folketingets formand foreslår, at lovforslaget skal gå tilbage til udvalget, er det ikke alene, fordi det er en helt naturlig ting efter forretningsordenen efter en diskussion som den, der fandt sted ved anden behandling; men formanden, som varetager alle medlemmernes interesser og tager lige hensyn til alle, gør det også, for at udvalget kan få lejlighed til at besvare de spørgsmål, der er stillet. Det har man ikke gjort, og det kan jeg kun beklage.

Carsten Raft: Det er ikke noget nyt, at stordrift er forholdsvis billigst. Det er ikke forbavsende, at hvor en million mennesker er samlet, er service billigere, end hvor der kun er tusind. Det er muligt, at omegnsbeboerne ved en lille jysk købstad vil misunde København S-togene og den 20 minutters forbindelse, men der er ikke meget grundlag for at tro, at de får deres S-tog. Sådan er livets gang, og der må betales derefter, når man vil anlægge forretningsmæssige synspunkter. Hvis den højtærede minister i stedet for sine svævende betragtninger ville komme med konkrete tal for, hvor meget udbringning af et brev i et københavnsk postdistrikt koster, og hvad det koster i en lille jysk købstad med hus ved hus, så ville vi få besked om, hvor urimeligt det er, at denne service betales ens, således som den skal efter dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Holger Eriksen: Jeg kan forsikre det ærede medlem. hr. Rager om, at hvis der kommer en henvendelse til mig i egenskab af formand for et eller andet udvalg og jeg opdager, at vedkommende ikke er klar over, hvordan han skal bære sig ad, vil jeg til enhver tid være villig til at assistere vedkommende. Ja, selv om det ærede medlem hr. Rager skulle komme til mig i en sådan situation, ville jeg i høj grad vise mig hjælpsom, men det ærede medlem må undskylde mig: når der kommer en overborgmester for København, en mand, der har siddet her

i tinget i adskillige år, er jeg så bombesikker på, at vedkommende ved, hvordan han skal bære sig ad, at det ville være fuldkommen latterligt, hvis jeg begyndte at optræde som rådgiver med hensyn til fremgangsmåden.

(Kort bemærkning).

Rager: Jeg takker det ærede medlem hr. Holger Eriksen for det tilsagn, han gav mig om, at hvis jeg skulle komme i deputation til et udvalg, for hvilket han var formand, ville han hjælpe mig til rette — men han hjalp jo ikke sin partifælle, overborgmester Munk, til rette. Næh, siger det ærede medlem hr. Holger Eriksen, for overborgmester Munk har siddet så mange år her i tinget, at han skulle vide det. Jeg har siddet her en del flere år end overborgmester Munk, hvorfor skal jeg så hjælpes?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 107 stemmer mod 29.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af arv og gave (adoptionsforhold).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1263, fremsættelsen i tidenden sp. 2363).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boye Hansen: Ved de ændringer med hensyn til adoptionsforhold, som gennemførtes ved adoptionsloven af 25. maj 1956, blev adoptionsforhold i arveretlig henseende som hovedregel ligestillet med ægte slægtskab.

Formanden: Jeg må bede om ro i salen.

Boye Hansen: Den højtærede finansministers forslag om ændring i lov om afgift af arv og gave, hvorved adoptionsforhold også ved afgiftsberegningen ligestilledes med ægte slægtskabsforhold, er således en

[Boye Hansen.]

naturlig konsekvens af ændringerne i adoptionsloven. Jeg takker den højtærede finansminister, fordi han ved fremsættelsen af dette lovforslag opfylder det løfte, han gav det udvalg, der behandlede adoptionsloven, og jeg giver med glæde mit partis tilslutning til lovforslaget.

Ifølge lovforslagets § 3 bemyndiges finansministeren til at lade lov om afgift af arv og gave optrykke med de ændringer, der gennem tiden har fundet sted. Jeg tror, det ville være godt, om denne fremgangsmåde i højere grad blev anvendt. Mange love har fået så mange tilføjelser og ændringer, at det undertiden kan være vanskeligt og meget tidkrævende at finde frem til, hvad der faktisk er gældende lov.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Gideon: Det er rigtigt, at dette lovforslag står i forbindelse med den nyordning af adoptionsforhold, som blev gennemført ved loven af 25. maj 1956, hvorefter man som hovedregel afbryder forholdet med adoptivbarnets virkelige slægt, medens adoptionsforholdet i arveretlig henseende ligestilles med virkeligt slægtskabsforhold. Det er derfor også rimeligt, at adoptionsforholdet i arveafgiftsmæssig henseende ligestilles med det virkelige slægtskabsforhold. Dette arveafgiftsspørgsmål blev, som også den foregående ærede taler omtalte, bragt på bane i det udvalg, som behandlede adoptionslovgivningen i forrige folketingsår. Vi havde dér et samråd med den højtærede finansminister, som lovede at fremsætte et lovforslag i overensstemmelse hermed. Det er dette løfte, der nu opfyldes.

Vi kan ganske tilslutte os, at de gældende afgiftsregler om adoptionsforhold ophæves, og at de bliver erstattet af en almindelig regel om, at adoptionsforhold og naturligt eller virkeligt slægtskabsforhold stilles ganske ens i afgiftsmæssig henseende, og at dette kommer til at gælde både med hensyn til arv og med hensyn til gave. Vi synes også, det er rimeligt, at man ikke skelner mellem, om adoptionsforholdet er indgået før eller efter den nye adoptionslovs ikrafttræden, men at man lader de nye afgiftsbestemmelser gælde for alle adoptionsforhold, ganske uanset hvornår de er indgået.

Hermed kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Erna Sørensen: Også det konservative folkeparti kan tiltræde det foreliggende lovforslag, der er et naturligt led i den ordning, som tilstræbes med den nye adoptionslov. Jeg synes, det er helt rimeligt og praktisk, at man udvider de nye arveafgiftsregler til også at gælde for adoptionsforhold, der er stiftet før adoptionslovens vedtagelse, men da det er en bestemmelse, som går ud over det, vi drøftede under forhandlingerne om adoptionsloven, henstiller jeg, at vi får lejlighed til under en kortere udvalgsbehandling at se herpå. Det er ikke, fordi jeg på forhånd vil modsætte mig ændringen; jeg synes, den er praktisk, og at det er en rationalisering, der her finder sted. Det er imidlertid min opfattelse, at ændringen er så betydningsfuld, at der bør være et lille pusterum, inden lovforslaget ophøjes til lov. Vi vil gerne se nærmere på det i et udvalg og eventuelt rette spørgsmål til den højtærede minister.

Else Zenithen: På mit partis vegne kan jeg give fuld tilslutning til de foreslåede ændringer af reglerne om afgift af arv og gave, der er en naturlig følge af gennemførelsen af den nye adoptionslov, som trådte i kraft den 1. januar i år. Ligeledes kan jeg give tilslutning til forslaget om, at de nye regler kommer til at omfatte også de adoptionsforhold, der er indgået under den tidligere lov.

Aksel Larsen: Med de samme udmærkede argumenter som mine forgængere på talerstolen kan jeg på mit partis vegne anbefale dette selvfølgelig lovforslag til vedtagelse.

Alfred Jørgensen: Da lovforslaget er en naturlig konsekvens af adoptionsloven, som folketinget vedtog i sidste folketingsår, kan også min gruppe give det sin tilslutning.

Finansministeren (Kampmann): Jeg kan kort takke for den almindelige tilslutning til dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Boye Hansen: Da der er fremsat ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sikring af færdslen ved vejkrydsninger samt krydsninger mellem veje og jernbaner m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1267, fremsættelsen i tidenden sp. 2364).

Lovforslaget sættes til forhandling.

M. Larsen: Det foreliggende lovforslag tager sigte på en forenkling og billigørelse af den bevogtningstjeneste, som stats- og privatbaner varetager ved overkørsler over veje.

I bemærkningerne til lovforslaget og den skriftlige fremsættelse gøres der rede for de sikkerhedsforanstaltninger, der skal afløse den nugældende ordning med led- og bomtjeneste.

Jeg er helt enig med ministeren i, at automatiske lyssignaler ved overkørsler bør indføres i hurtigt tempo også ved ret stærkt befærdede veje. Lys- og klokkesignaler påkalder de vejfarendes opmærksomhed, før bomme eller led gør det. Endvidere slipper vi for de lange køer, der ret hurtigt samles ved lukkede led eller lukkede bomme. Når jeg nævner begrebet lukkede bomme, skal det ikke opfattes som en kritik gående ud på, at bommene er lukket for længe ad gangen. Det er ikke tilfældet. Vi har en udmærket stab af ledvogtere, der er agtpågivende, hensynsfulde

og ansvarsbevidste, og som ikke lukker bommene, før det er nødvendigt; men bomlukning *skal* jo finde sted nogle minutter før et tog passerer. Den nuværende ordning kan fremvise en hel del horrible forhold, som bør ændres. Der findes en del baner, der for at spare på lønkontoen lukker stationerne om aftenen for de sidste tog og ligeledes for de første morgentog og endelig alle søn- og helligdage. Det er ret almindeligt, at der i nærheden af stationen ligger en stærkt befærdet vej, hvor baneoverskæringen er dækket af bomme. Disse bomme betjenes i almindelighed fra stationen, men når stationen er lukket, er der ingen til at passe dem, og da ruller togene over overkørslerne, uden at bommene er lukket. Jeg tror, at dette i høj grad medvirker til at forvirre trafikanterne. Vel ved jeg, at togene i så fald skal køre meget forsigtigt over, men ordningen er inkonsekvent. Endelig er bommene mange steder anbragt alt for tæt inde ved sporet; afstanden er almindeligvis ca. et par meter fra den nærmeste skinne. Er en bilist så uheldig at køre ind i bommen, vil han næsten altid havne midt på sporet, hvilket i dette tilfælde er en ret ubehagelig plads. Bommene burde i alt fald være trukket 25-30 m tilbage fra sporet. Eventuelle sammenstød med dem ville kunne gøre selv en „lukket“ bilist begribeligt, at der er fare på færde, og så er der plads til at standse, inden sporene nås.

Jeg anbefaler lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Holmberg: Når ministeren for offentlige arbejder har fremsat dette lovforslag om ændring af loven af 1930 om sikring af færdslen ved vejkrydsninger og krydsninger mellem veje og jernbaner, en lov, som udviklingen ganske er løbet fra, er det en naturlig konsekvens af vor mekaniserede tidsalder. Det er ubegribeligt, at lovforslaget ikke er blevet fremsat for mange år siden; men jeg indrømmer, at jeg aldrig har vidst, at den gældende lov betød en